

GÉCZI JÁNOS

A só háza

Üvegként, amely pelyhekre reped,
patyolattiszta és serceg a só:
úgy talpalok rajta, mint befedett
üreg tetején a vékonypallón.
Alant sötétkék, odvas útvesztő
s ha beszakad, aláhullok, onnan
kiszabadulni sohasem fogok.
Pusztán visszavágyhatom a csilló
sómezőre, a fehér madarak,
a halvány gyomok, a keskeny gátak
és a puha párafalak közé,
az augusztusi kánikula
omlatag városába. A fényvel
betöltött áradó házba, abba,
amelynek teteje nincs, falai
se és ajtaja-ablaka, csakis
sópelyhekkal telt padlója, csillám-
darabokkal, a szennyezés kemény
zárvényaival, ahol éreztem
a sószagos, pusztuló végtelent.

Csak kerub

Hangosan koppant és hosszan rezgett
a sík üveg. A zárt ablak alatt,
a munkaasztalon összecsendült
a két tisztára mosott s még nedves
borospohár. Végül az ügyükben
magára maradt aprócska szárnyak
verdesését hallottam, mintha csak
kerub lenne, egyszerre a hátét.
Nem csaptam le, pedig megfogadtam,
ha berepül bármi is, nem hagyom,
hogy benn maradjon a lakásban.
Le is lőhettem volna, negyvenöt

éve csúzlival, majd légpisztollyal,
s három éve, hogy megvásároltam
a kereskedőtől, a Zoraki
marokpisztollyal. A vízfóraló
talpán által álltam rá, a hátán
feküdve, melegen. Életében
veréb volt, s éppen a szerves
anyag bomlást kezdte meg buzgón.

Közsétatér a Lövöldénél

Vannak, akiket a nyilvánosság
elől elzárnak, köztük azokat,
akik a közös imán nem vesznek
részt, vagy a nyilvános gyónáson. Ha
csorog a nyáluk, mikor a kása
fő még vagy a kondérba benyúlnak.
Azokat, akiknek a holnapjuk
hosszabb a tegnapiénál, megkövezik.
A többiek a közsétatéren
lóval, kutyával vagy gyalogosan,
napról napra, rendre megfordulnak,
nézik a lőtéren gyakorlókat,
feljegyzik az elhasznált lőport,
a ravaszra rásimuló kezét,
a célpontra tartás időhosszát.
Mint a szennyvízlefolyóban a zsír,
a béketűrés tömbbé áll össze.
Kik zavarnák meg az alvók álmát,
ha nem a kitagadottak, ők
gyűlnek egybe a parton, keletnek
fordulnak, s hogy untatja őket a
várakozás, bórdobokat verve
járják a sötét sikátorokat.
Mennyi-mennyi a hiányzó részlet,
holott nyakunkon az új évszázad
Mindez a szószedetekből kimarad.